

[Indenrigsministeren.]

verteringsforslaget. Jeg afviste dengang paa Regeringens Vegne Forslaget, idet jeg angav forskellige Grunde herfor, som man vil finde nærmere omtalt i Landstingstidende for 1933—34 Sp. 1502. Mit Standpunkt til Forslaget er det samme som i Fjor, og jeg skal ganske kort resumere, hvad der er Baggrunden for denne Stilling. Hvis Lovforslaget gennemføres, vil det sige, at der sker en Ændring i den gældende Ejendomsskattelev, hvorved Amtsskatterne vil stige, hvis Landbrugets Rentabilitet bliver ringere. Jeg kan udtrykke det paa den Maade, at hvis Landbrugskrisen igen fik et Omfang som i 1932 med en Forrentningsprocent for Landbruget som den, der da var gældende, vilde der ikke, som det da skete, finde en Nedsættelse af Amtsskatterne Sted med 20 Mill. Kr., men kun med 15 Mill. Kr. Altsaa, Forslaget vilde medføre, at Skatterne under vanskeligere Forhold for Landbruget vilde blive større end i Henhold til den gældende Lov. Omvendt vilde det føre med sig, at Ejendomsskatterne vilde blive mindre end efter den gældende Lov, hvis Landbruget var inde i en Højkonjunktur. Jeg kan illustrere det ved at sige, at hvis der for det danske Landbrug opstaaer en Tilstand, svarende til den i 1929, som vi jo alle ser tilbage til med megen Tilfredshed, saa vilde det skattemæssigt forme sig saaledes, at der vilde ske en Skattnedsættelse paa 9 Mill. Kr., medens man efter den gældende Lov vilde opkræve de almindelige Amtsskatter — efter min Mening med fuld Berettigelse. En saadan Ændring i den gældende Lov kan jeg ikke tiltræde, jeg ser ikke nogen fornuftig Begrundelse for at foretage en Ændring, der medfører stigende Skatter under daarlige Konjunkturer og mindre Skatter under stigende Konjunkturer.

Det andet, jeg har at indvende mod Lovforslaget, er Bestemmelsen om, at saa og saa stor en Del af Skattebyrden skal overføres fra Amterne til Sognekommunerne. Det kan jeg ikke være med til. Jeg gjorde allerede i Fjor under Forhandlingen her opmærksom paa, at denne Regel vilde føre med sig, at Skattebyrden i Amterne forskød sig fra de bedst stillede til de daarligst stillede Kommuner. Det er noget, som for mange maaske nok, naar man forklarer det, vil synes noget indviklet, men som Kommunalmedmænd vil være ganske klar over. Det ligger i, at man i de Kommuner, hvor næsten alle Skatteydere har relativt smaa Indkomster, nødvendigvis i mindre Grad end i de velhavende Kommuner maa be-

nytte sig af den kommunale Personskatte- lovs Adgang til Nedsættelse, inden Skatten paalægges. Men hvad vil det medføre? Det vil medføre, at den udfundne endelige Skatteindtægt, der skal være Ligningsgrundlaget efter Venstres Forslag, vil være forholdsvis større i saadanne fattige Kommuner i Forhold til de virkelige Indtægter, end de udfundne endelige Skatteindtægter vil være i de velhavende Kommuner. Med andre Ord, Virkningen af denne Bestemmelse vil ganske utvivlsomt blive, at de fattige Landkommuner, der har det haardt nok i Forvejen, vil komme til at svare det forholdsvis største Bidrag til Amtet. Det kan jeg ikke være med til; jeg vil hellere gaa i den modsatte Retning, at der gennemføres Skattereformer, som medfører Udligning af Byrderne mellem de velhavende og de fattige Kommuner indbyrdes.

Jeg skal i Forbigaaende ogsaa nævne den ejendommelige Tilstand, der vil indtræde, hvis Lovforslaget gennemføres, nemlig at der vil ske en Forskydning af ganske overordentlig stort Omfang fra Grundskyld til Ejendomsskyld, en Forskydning, som jeg ikke kan forstaa Venstre stiller Forslag om, idet jeg minder om, at Venstre netop ved Ejendomsskattelevens af 1933 bevidst gik med til en betydelig Forskydning fra Ejendomsskyld til Grundskyld. Saa vidt mig bekendt er der ikke noget Sted, hvor det har vist sig, at denne Forskydning er blevet kritiseret; det har vist sig, at paa dette Omraade har den gældende Lov virket fuldkommen saaledes, som jeg i sin Tid havde Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at det vilde ske. Men medens man altsaa i indeværende Aar i Amterne udskriver de 82 pCt. af Ejendomsskatterne paa Grundskylden og kun 18 pCt. paa Ejendomsskylden, saa vil, hvis dette Lovforslag vedtages, mere end Halvdelen blive udskrevet paa Ejendomsskylden og knap Halvdelen paa Grundskylden.

Jeg kan i denne Forbindelse nævne andre Mangler ved Lovforslaget. Jeg er forundret over, at man vil fremlægge et Lovforslag, der vilde faa saa urimelige Virkninger som dette i Københavns Amt. Alle, der beskæftiger sig med disse Spørgsmaal, ved, hvorledes man altid ved Udarbejdelsen af Ændringer i den amtskommunale Ejendomsbeskatning i høj Grad maa undersøge, hvorledes de virker i Forholdet mellem de rene Landkommuner og Kommuner med stor villamæssig Bebyggelse. Men Gennemførelsen af det Lovforslag, der her foreligger, vilde medføre, at Københavns Amt vilde faa en Lettelse i Grundskylden paa 2,2